

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Tilsyn i henhold til Grundlovens § 71

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 19. maj 2006

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

ASA/ J.nr. 640-1706

Under henvisning til brev af 21. april 2006 fra Folketingets Tilsyn i henhold til Grundlovens § 71 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 12 (§ 71-tilsynet Alm. del).

Spørgsmål nr. 12:

”Tilsynet anmoder om ministerens vurdering af følgende:

- i hvilket omfang kan servicelovens bestemmelser om tvangsfjernelse (og klage/ankemuligheder) anvendes overfor afviste asylansøgere, herunder børn og deres forældre
- hvis fjernelsen sker med henvisning til serviceloven og ikke udlændingeloven, er det så ikke § 71 tilsynet, der fører tilsyn med børnenes vilkår under fjernelsen?
- hvis ikke, hvem fører så tilsyn med børnenes vilkår under tvangsfjernelsen?
- hvem sikrer, at de fjernede børn modtager modersmålsundervisning m.v., så fjernelsen ikke yderligere forringer børnenes udrejseforhold sammen med forældrene?
- hvordan vil samværet med forældrene kunne sikres under en anbringelse væk fra centret, hvis forældrene ikke har tilladelse til at forlade centret?
- hvilke ydelser vil børnene have adgang til under en fjernelse (lommepenge, tøj, oplevelser, undervisning mm. som andre jævnaldrende)?”

Svar:

Asylansøgere hører under udlændingemyndighedernes område. Den generelle tilsynsforpligtelse i lov om social service §§ 6 og 33 omfatter dog alle børn, der opholder sig i kommunen uanset baggrunden for opholdet.

Som beskrevet hører asylbørn under udlændingemyndighedernes ansvar, og det er som udgangspunkt deres hjælpeforanstaltninger og deres lovgivning,

der finder anvendelse. Principperne og foranstaltningerne i lov om social service udgør et supplerende grundlag for hjælp, som udlændingemyndighederne og kommunerne anvender i forhold til børn med behov for særlig støtte.

I praksis betyder dette, at reglerne om særlig støtte i lov om social service finder anvendelse på samme vis, som for andre børn med behov for særlig støtte, også i forhold til anbringelser uden for hjemmet. Det betyder bl.a., at den anbringende kommune fører tilsyn under anbringelsen, det almindelige klagesystem finder anvendelse, og at børnene som udgangspunkt modtager de samme ydelser som andre anbragte børn.

Udlændingestyrelsen afholder udgifterne til de konkrete hjælpeforanstaltninger, og omfanget af hjælp reguleres dermed af udlændingeloven. Udlændingestyrelsen lægger sig i praksis normalt op ad kommunernes vurdering vedrørende behovet for hjælp.

Kommunen skal i samarbejde med udlændingemyndighederne sørge for, at der er samvær med forældrene. Forældrene vil normalt kunne forlade asylcentrene. Alternativt vil samvær kunne finde sted på asylcentrene.

I forbindelse med anbringelsen skal kommunen sikre, at børnene fortsat er i stand til at tale med deres forældre på et fælles sprog. Dette kan tilgodeses på flere forskellige måder, bl.a. via hyppigt samvær med forældrene, anbringelse sammen med søskende, anbringelse hos en familie, der taler barnets modersmål, ved at tilbyde en støtteperson med samme etniske baggrund el. lign. Derudover er det muligt at tilbyde modersmålsundervisning i det omfang, det skønnes nødvendigt. Det vil i givet fald være Udlændingestyrelsen, som betaler for denne modersmålsundervisning.

Eva Kjer Hansen

/Nina Eg Hansen